

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2004 Julkaistu Helsingissä 10 päivänä joulukuuta 2004 N:o 1058—1075

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1058	Laki Suomen talousvyöhykkeestä	2859
1059	Laki ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetun lain muuttamisesta	2866
1060	Laki merensuojelulain muuttamisesta	2867
1061	Laki ympäristönsuojelulain muuttamisesta	2870
1062	Laki vesilain 1 luvun 3 §:n ja 16 luvun 7 §:n muuttamisesta	2872
1063	Laki jätelain 73 a §:n muuttamisesta	2873
1064	Laki aluksista aiheutuvan vesien pilaantumisen ehkäisemisestä annetun lain muuttamisesta ...	2874
1065	Laki tutkinnan toimittamisesta ja pakkokeinojen käyttämisestä ulkomaisessa kauppa-aluksessa rikoksen johdosta eräissä tapauksissa annetun lain 1 §:n muuttamisesta	2878
1066	Laki kalastuslain muuttamisesta	2879
1067	Laki rikoslain muuttamisesta	2881
1068	Laki metsästyslain muuttamisesta	2883
1069	Laki luonnonsuojelulain muuttamisesta	2885
1070	Laki valaiden ja arktisten hylkeiden suojelusta annetun lain 3 §:n muuttamisesta	2887
1071	Laki eräiden vedenalaisten johtojen suojelemisesta annetun lain 1 §:n muuttamisesta	2888
1072	Laki rajavartiolaitoksesta annetun lain 2 §:n muuttamisesta	2889
1073	Valtioneuvoston asetus Suomen talousvyöhykkeestä	2890
1074	Valtioneuvoston asetus aluksista aiheutuvan vesien pilaantumisen ehkäisemisestä annetun asetuksen muuttamisesta	2892
1075	Verohallituksen päätös vuodelta 2005 toimitettavassa verotuksessa noudatettavista luontoisetujen laskentaperusteista	2894

N:o 1058

Laki

Suomen talousvyöhykkeestä

Annettu Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Talousvyöhyke

Suomen talousvyöhyke käsittää Suomen aluevesiin välittömästi liittyvän merialueen, jonka ulkoraja määräytyy Suomen vieraiden valtioiden kanssa tekemien sopimusten mu-

kaisesti ja jonka ulkorajan sijainti osoitetaan valtioneuvoston asetuksella.

2 §

Suomen valtion oikeudet ja lainkäyttövalta talousvyöhykkeellä

Suomen valtiolle kuuluu talousvyöhykkeellä oikeus elollisten ja elottomien luonnonvarojen tutkimiseen, hyödyntämiseen, säilyttämiseen ja hoitamiseen sekä muuhun

HE 53/2004
UaVM 11/2004
EV 126/2004

toimintaan, jonka tarkoituksena on vyöhykkeen taloudellinen hyödyntäminen ja tutkiminen.

Suomella on talousvyöhykkeellä kansainvälisen oikeuden mukainen lainkäyttövalta tekosaarten, laitteiden ja muiden rakennelmien rakentamisessa ja käytössä sekä meriympäristön suojelussa ja meritieteellisessä tutkimuksessa samoin kuin muut kansainvälisen oikeuden mukaiset oikeudet ja velvollisuudet.

2 luku

Talousvyöhykkeellä sovellettava lainsäädäntö

3 §

Ympäristönsuojeluun ja vesirakentamiseen sovellettava lainsäädäntö

Talousvyöhykkeellä sovelletaan ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annettua lakia (468/1994), ympäristönsuojelulakia (86/2000) ja vesilakia (264/1961) sekä niiden nojalla annettuja säännöksiä.

Alusten tavanomaisesta toiminnasta aiheutuvan vesien pilaantumisen ehkäisemisestä ja öljyvahinkojen torjuntaa koskevista toimenpiteistä talousvyöhykkeellä säädetään aluksista aiheutuvan vesien pilaantumisen ehkäisemisestä annetussa laissa (300/1979). Lisäksi talousvyöhykkeellä sovelletaan jätelakia (1072/1993) siten kuin siitä erikseen säädetään.

4 §

Kalastukseen, metsästyksen ja luonnonsuojeluun sovellettava lainsäädäntö

Kalastuksen ja metsästyksen harjoittamisesta sekä elollisten luonnonvarojen säilyttämisestä ja luonnonsuojelusta talousvyöhykkeellä on voimassa, mitä kalastus-, metsästyks- ja luonnonsuojelulainsäädännössä sekä Euroopan yhteisön yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevissa säännöksissä sekä niiden nojalla

säädetään tai määrätään sekä mitä vieraan valtion kanssa on sovittu.

5 §

Vedenalaisten johtojen suojelemiseen, maa-aineksiin sekä kaivoskivennäisiin sovellettava lainsäädäntö

Talousvyöhykkeellä on voimassa, mitä eräiden vedenalaisten johtojen suojelemisesta annetussa laissa (145/1965) säädetään.

Maa-ainesten ottamiseen talousvyöhykkeellä sovelletaan vesilakia.

Kaivoskivennäisten hyödyntämiseen tähtäävään tutkimukseen, etsintään ja valtaamiseen sekä kaivoskivennäisten hyväksikäyttöön talousvyöhykkeellä sovelletaan kaivoslakia (503/1965) ja sen nojalla annettuja säännöksiä.

3 luku

Talousvyöhykkeen taloudellinen hyödyntäminen ja siihen tähtäävä tutkimus sekä rakentaminen talousvyöhykkeellä

6 §

Hyödyntämisoikeus

Valtioneuvosto voi antaa hakemuksesta suostumuksen hyödyntää talousvyöhykkeellä olevan merenpohjan ja sen sisustan luonnonvaroja sekä tehdä tällaiseen hyödyntämiseen tähtäävää tutkimusta tai suorittaa talousvyöhykkeellä muuta toimintaa, jonka tarkoituksena on vyöhykkeen taloudellinen hyödyntäminen (*hyödyntämisoikeus*). Hyödyntämisoikeus ei koske 4 §:ssä tarkoitettua toimintaa. Hakemuksen sisällöstä säädetään valtioneuvoston asetuksella.

Luonnonvaroilla tarkoitetaan 1 momentissa merenpohjan ja sen sisustan kaivoskivennäisiä, kiviaineksia ja muita elottomia esiintymiä sekä pohjalajeihin kuuluvia kasveja ja eläimiä, jotka ovat pyynti-ikäisinä joko liikkumattomina merenpohjassa tai sen sisustassa

taikka jotka kykenevät liikkumaan vain ollessaan jatkuvassa kiinteässä kosketuksessa merenpohjaan tai sen sisustaan.

Suostumus voidaan antaa määräajaksi tai toistaiseksi. Päätöksessä on määrättävä ehdot, jotka ovat turvallisuuden tai tämän lain mukaan valtiolle kuuluvien oikeuksien turvaamisen kannalta välttämättömiä.

Päätöstä voidaan tarkistaa, jos toiminta ei vastaa päätöksessä määrättyjä ehtoja. Toiminta voidaan samoin edellytyksin määrätä keskeytettäväksi. Toiminnan keskeyttämisestä päättää kauppa- ja teollisuusministeriö. Päätös voidaan myös peruuttaa, jos toiminnassa rikotaan olennaisesti päätöksessä määrättyjä ehtoja. Valvontaviranomaisen tulee viipymättä ilmoittaa kauppa- ja teollisuusministeriölle havaitsemastaan rikkomuksesta.

7 §

Rakentaminen

Valtioneuvosto voi antaa hakemuksesta suostumuksen tekosaarten, 6 §:ssä tarkoitettuun toimintaan käytettävien laitteiden ja muiden rakennelmien sekä sellaisten muiden laitteiden ja rakennelmien rakentamiseen ja käyttämiseen, jotka saattavat haitata Suomelle kansainvälisen oikeuden mukaan kuuluvien oikeuksien käyttämistä talousvyöhykkeellä. Hakemuksen sisällöstä säädetään valtioneuvoston asetuksella.

Suostumuksen saaja on päätöksessä merenkulun turvallisuuden vuoksi veloitettava poistamaan käytöstä pois jätettävä laite ja rakennelma, jos poistaminen on mahdollista. Suostumuksen saaja on myös veloitettava ilmoittamaan kauppa- ja teollisuusministeriölle sellaisten laitteiden ja rakennelmien sijainti, syvyys ja mitat, joita ei ole poistettu kokonaan.

Suostumus voidaan antaa määräajaksi tai toistaiseksi. Päätöksessä on määrättävä ehdot, jotka ovat turvallisuuden tai tämän lain mukaan valtiolle kuuluvien oikeuksien turvaamisen kannalta välttämättömiä. Jos toiminta ei vastaa päätöksessä määrättyjä ehtoja tai jos päätöksen antamisen jälkeen olot ovat muuttuneet olennaisesti, päätöksen ehtoja

voidaan muuttaa tai suostumus voidaan peruuttaa. Valvontaviranomaisen tulee viipymättä ilmoittaa kauppa- ja teollisuusministeriölle havaitsemastaan rikkomuksesta.

Päätöksessä voidaan määrätä, että tämän lain mukaisesti rakennettujen tekosaarten, laitteiden ja rakennelmien ympärille perustetaan suojavyöhyke. Suojavyöhyke ei saa ulottua yli 500 metrin etäisyydelle tekosaaren, laitteen tai muun rakennelman ulkoreunan kustakin pisteestä mitattuna, ellei se yleisesti hyväksytyjen kansainvälisten määräysten mukaan ole sallittua tai ellei toimivaltainen kansainvälinen järjestö toisin suositaa.

4 luku

Meritieteellinen tutkimus

8 §

Meritieteellinen tutkimus

Muusta kuin sellaisesta tutkimuksesta, johon sovelletaan 4 tai 6 §:ää, on tehtävä ilmoitus kauppa- ja teollisuusministeriölle. Jos kauppa- ja teollisuusministeriö katsoo, että meritieteellistä tutkimusta koskevassa ilmoituksessa tarkoitettu tutkimushanke kuuluu 6 tai 7 §:n soveltamisalaan, kauppa- ja teollisuusministeriön on ilmoitettava siitä ilmoituksen tekijälle mahdollisimman pian ja viimeistään neljän kuukauden kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta. Tutkimushankkeeseen, josta on tehty ilmoitus, voidaan muussa tapauksessa ryhtyä aikaisintaan kuuden kuukauden kuluttua ilmoituksen vastaanottamisesta, jollei kauppa- ja teollisuusministeriö päättä, että siihen voidaan ryhtyä aikaisemmin. Meritieteellistä tutkimusta koskevan ilmoituksen sisällöstä säädetään valtioneuvoston asetuksella.

Kauppa- ja teollisuusministeriö voi kieltää tutkimushankkeeseen ryhtymisen, jos ilmoituksen tiedot tutkimushankkeesta ovat virheellisiä tai jos tutkimushankkeeseen ryhtyvällä ei arvioida olevan kykyä täyttää tutkimushankkeeseen liittyviä Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen

(SopS 49—50/1996) 249 artiklan mukaisia velvoitteita sen vuoksi, että tutkimushankkeeseen ryhtyvältä on aiemmin jäänyt täyttämättä vastaavia velvoitteita. Kauppa- ja teollisuusministeriön on ilmoitettava kieltopäätöksensä neljän kuukauden kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta.

9 §

Meritieteellisen tutkimuksen keskeyttäminen ja lopettaminen

Kauppa- ja teollisuusministeriö voi määrätä 8 §:ssä tarkoitetun tutkimuksen keskeyttäväksi, jos tutkimusta tehdään mainitun pykälän 1 momentissa tarkoitetussa ilmoituksessa annetuista tiedoista poiketen tai tutkimusta tekevä ei noudata Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen 249 artiklan määräyksiä niistä oikeuksista, joita rantavaltiolla on meritieteelliseen tutkimushankkeeseen. Keskeyttämismääräys on peruutettava heti, kun tutkimusta tekevä antaa tutkimuksesta oikeat tiedot tai täyttää, mitä mainitussa artiklassa määrätään.

Kauppa- ja teollisuusministeriö voi määrätä meritieteellisen tutkimuksen lopetettavaksi kokonaan, jos 8 §:n 1 momentissa tarkoitetussa ilmoituksessa annetuista tiedoista poikkeaminen merkitsee huomattavaa muutosta tutkimushankkeeseen tai -toimintaan taikka jos tämän pykälän 1 momentissa tarkoitettuja puutteita ei korjata kohtuullisessa ajassa.

Valvontaviranomaisen tulee viipymättä ilmoittaa kauppa- ja teollisuusministeriölle havaitsemastaan rikkomuksesta tai laiminlyönistä.

5 luku

Suomen rikosoikeuden soveltaminen talousvyöhykkeellä ja rangaistukset

10 §

Suomen rikosoikeuden soveltaminen talousvyöhykkeellä tehtyyn rikokseen

Talousvyöhykkeellä olevalla 7 §:ssä tarkoi-

tetulla tekosaarella, laitteella tai muulla rakennelmalla tehty tai niihin kohdistuva rikos ja sen rangaistava yritys katsotaan rikoslain (39/1889) 1 luvun 1 §:n mukaisesti Suomessa tehdyksi.

Muulla talousvyöhykkeellä tehty, 11—16 §:ssä mainittu rikos ja sen rangaistava yritys katsotaan rikoslain 1 luvun 1 §:n mukaisesti Suomessa tehdyksi.

Jos 2 momentissa tarkoitettu rikos on tehty ulkomaiselta alukselta sen ollessa Suomen talousvyöhykkeellä, rikosasiaa ei saa tutkia Suomessa ilman valtakunnansyyttäjän syytemääräystä, ellei kysymyksessä ole jokin rikoslain 1 luvun 12 §:n 2 momentissa tarkoitettu tapaus.

11 §

Ympäristörikkokset talousvyöhykkeellä

Rangaistus vastoin 3 §:n 1 momentissa mainittuja lakeja talousvyöhykkeellä tehdystä ympäristön turmelemisesta, törkeästä ympäristön turmelemisesta, ympäristörikkomuksesta, tuottamuksellisesta ympäristön turmelemisesta ja luonnonsuojelurikoksesta tuomitaan rikoslain 48 luvun 1—5 §:n mukaan. Tässä momentissa tarkoitettuihin rikoksiin sovelletaan, mitä rikoslaisissa säädetään oikeushenkilön rangaistusvastuusta.

Rangaistus talousvyöhykkeellä tehdystä ympäristönsuojelulain rikkomisesta tuomitaan ympäristönsuojelulain 116 §:n 2 momentin mukaan, rangaistus talousvyöhykkeellä tehdystä jäterikkomuksesta jätelain 60 §:n mukaan ja rangaistus talousvyöhykkeellä tehdystä luonnonsuojelurikkomuksesta luonnonsuojelulain (1096/1996) 58 §:n 2 momentin mukaan.

12 §

Vesilain luparikkomus talousvyöhykkeellä

Rangaistus talousvyöhykkeellä tehdystä

vesilain luparikkomuksesta tuomitaan vesilain 13 luvun 3 §:n mukaan.

13 §

Kalastusrikos, laittoman saaliin kätkeminen, kalastusrikkomus ja yhteisen kalastuspolitiikan rikkominen talousvyöhykkeellä

Rangaistus talousvyöhykkeellä tehdystä kalastusrikoksesta ja laittoman saaliin kätke-
misestä tuomitaan rikoslain 48 a luvun 2 ja
4 §:n mukaan. Rangaistusta määrättäessä on
lisäksi otettava huomioon, mitä rikoslain
48 a luvun 7 §:ssä säädetään.

Rangaistus talousvyöhykkeellä tehdystä
kalastusrikkomuksesta tuomitaan kalastuslain
(286/1982) 108 §:n mukaan.

Rangaistus talousvyöhykkeellä tehdystä
yhteisen kalastuspolitiikan rikkomisesta tuo-
mitaan Euroopan yhteisön yhteisen kalastus-
politiikan täytäntöönpanosta annetun lain
(1139/1994) 7 §:n 1 momentin mukaan.

14 §

Metsästysrikos, laittoman saaliin kätkeminen, metsästysrikkomus ja metsästyslain säännösten rikkominen talousvyöhykkeellä

Rangaistus talousvyöhykkeellä tehdystä
metsästysrikoksesta ja laittoman saaliin kät-
kemisestä tuomitaan rikoslain 48 a luvun 1 ja
4 §:n mukaan.

Rangaistus talousvyöhykkeellä tehdystä
metsästysrikkomuksesta ja metsästyslain
säännösten rikkomisesta tuomitaan metsäs-
tyslain (615/1993) 74 ja 75 §:n mukaan.

15 §

Kaivosrikkomus talousvyöhykkeellä

Rangaistus talousvyöhykkeellä tehdystä
kaivosrikkomuksesta tuomitaan kaivoslain
62 §:n 2 momentin mukaan.

16 §

Luvaton toiminta talousvyöhykkeellä

Joka tahallaan tai huolimattomuudesta
1) ryhtyy 6 tai 7 §:ssä tarkoitettuun toi-
mintaan ilman valtioneuvoston suostumusta,
2) toimii vastoin 6 tai 7 §:ssä tarkoitettussa
päätöksessä määrättyjä ehtoja taikka
3) toimii vastoin 8 §:n 2 momentissa
tarkoitettua kieltoa,
on tuomittava *luvattomasta toiminnasta
talousvyöhykkeellä* sakkoon.

6 luku

Erinäiset säännökset

17 §

*Tekosaarilla, laitteilla ja muilla rakennelmi-
lla sovellettava laki*

Tämän lain mukaisesti rakennetuilla te-
kosaarilla, laitteilla ja muilla rakennelmilla
sovelletaan Suomen lakia samalla tavoin kuin
jos rakennelma sijaitsisi lähinnä olevalla
Suomen alueella.

18 §

Viranomaisten alueellinen toimivalta

Ympäristövaikutusten arviointimenettelys-
tä annetun lain mukaisena yhteysviranomai-
sena sekä luonnonsuojelulaissa, ympäristön-
suojelulaissa, vesilaissa ja jätelaissa tarkoi-
tettuna valvontaviranomaisena talousvyöhyk-
keellä toimii alueellinen ympäristökeskus.
Toimivaltainen alueellinen ympäristökeskus
on se, jonka toimialueen kohdalla hanke
talousvyöhykkeellä sijaitsee. Alueellisten ym-
päristökeskusten toimialueiden välisen rajan
katsotaan jatkuvan aluevesien ulkorajalta
suuntaansa muuttamatta talousvyöhykkeen
ulkorajaan saakka.

Länsi-Suomen ympäristölupavirasto toimii ympäristönsuojelulain ja vesilain mukaisena lupaviranomaisena talousvyöhykkeellä.

19 §

Valvonta ja rajavartioviranomaisen määräykset

Edellä 6—8 §:ssä tarkoitetun toiminnan harjoittamista valvoo rajavartiolaitos. Edellä 6—9 §:ssä tarkoitetusta päätöksestä on päättöksentekijän viipymättä annettava tieto rajavartiolaitoksen esikunnalle. Kauppa- ja teollisuusministeriön on viipymättä annettava tieto rajavartiolaitoksen esikunnalle myös 8 §:ssä tarkoitetusta ilmoituksesta, jos se ei katso ilmoituksessa tarkoitetun tutkimushankkeen kuuluvan 6 tai 7 §:n soveltamisalaan. Tiedoksianto on samalla saatettava myös ilmoituksentekijän tiedoksi.

Rajavartioviranomaisella on oikeus määrätä välittömästi lopetettavaksi sellainen 6—8 §:ssä tarkoitettu toiminta, jota harjoitetaan ilman valtioneuvoston suostumusta tai kauppa- ja teollisuusministeriölle tehtyä ilmoitusta, sekä toiminta, jota jatketaan vastoin 9 §:ssä tarkoitettua päätöstä.

20 §

Uhkasakko ja teettämisuhka

Tämän lain mukaisen päätöksen noudattamisen tehosteeksi voidaan asettaa uhkasakko tai teettämisuhka siten kuin uhkasakkolaissa (1113/1990) säädetään.

21 §

Rikosprosessuaalisten pakkokeinojen käyttäminen

Tässä laissa tarkoitettujen talousvyöhykkeellä tehtyjen rikosten perusteella saadaan käyttää pakkokeinoja sen mukaan kuin pakkokeinolaissa (450/1987) säädetään. Pakkokeinojen käyttämisen edellytyksiä tutkittaessa aluksista aiheutuvan vesien pilaantumisen

ehkäisemisestä annetun lain 28 §:n 1 momentissa tarkoitettua, ulkomaiselta alukselta Suomen talousvyöhykkeellä tehtyä tekoa säädetään mainitun lain 28 b §:ssä.

22 §

Muutoksenhaku

Muutosta valtioneuvoston tai kauppa- ja teollisuusministeriön tämän lain nojalla tekemään päätökseen haetaan siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

Tässä laissa tarkoitettun hankkeen toteuttamiseksi tarvittavaan muuhun päätökseen haetaan muutosta siten kuin siitä erikseen säädetään.

23 §

Toimivaltaiset tuomioistuimet

Tässä laissa tarkoitettut rikosasiat käsitellään merilain (674/1994) 21 luvun 1 §:ssä mainituissa käräjäoikeuksissa. Toimivaltainen käräjäoikeus on se, jonka tuomiopiiriä lähinnä rikos voidaan katsoa tehdyksi soveltaen, mitä oikeudenkäynnistä rikosasioissa annetun lain (689/1997) 4 luvun 1 §:n 1 ja 2 momentissa säädetään. Tätä pykälää sovellettaessa näiden käräjäoikeuksien tuomiopiirien rajojen katsotaan jatkuvan aluevesien ulkorajalta suuntaansa muuttamatta talousvyöhykkeen ulkorajaan saakka.

7 luku

Voimaantulo

24 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2005.

Tällä lailla kumotaan 5 päivänä maaliskuuta 1965 annettu mannermaajalustalaki (149/1965) ja Suomen kalastusvyöhykkeestä 15 päivänä marraskuuta 1974 annettu laki (839/1974) siihen myöhemmin tehtyine muu-

toksineen. Viimeksi mainitun lain nojalla annetut säännökset jäävät kuitenkin edelleen voimaan.

Mannermaajalustalain nojalla annettua lupaa tai mannermaajalustalain 4 §:n nojalla tehtyä päätöstä, joka on voimassa tämän lain voimaan tullessa, on noudatettava, jollei tämän lain nojalla toisin määrätä.

Jos muualla lainsäädännössä viitataan Suomen kalastusvyöhykkeestä annettuun lakiin, sen sijasta noudatetaan soveltuvin osin, mitä tässä laissa säädetään Suomen talusvyöhykkeestä.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ulkoasiainministeri *Erkki Tuomioja*

N:o 1059

L a k i

ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään ympäristövaikutusten arviointimenettelystä 10 päivänä kesäkuuta 1994 annettuun lakiin (468/1994) uusi 4 a § seuraavasti:

4 a §

Suomen talousvyöhyke

Tätä lakia sovelletaan myös Suomen talousvyöhykkeestä annetun lain (1058/2004)

1 §:ssä tarkoitettulla Suomen talousvyöhykkeellä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2005.

Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ulkoasiainministeri *Erkki Tuomioja*

N:o 1060

Laki**merensuojelulain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun merensuojelulain (1415/1994) 3 § ja 10 §:n 4 momentti sekä
muutetaan 1 §:n 1 ja 3 momentti, 2 §:n 1 ja 2 momentti, 7 §:n 1 ja 2 momentti, 8 §, 9 §:n 1, 3 ja 5 momentti, 10 §:n 1 ja 3 momentti, 11 §:n 1, 3 ja 4 momentti, 12 §:n 2 momentti, 13 §:n 2 ja 4 momentti sekä 14 §,
 sellaisina kuin niistä ovat 9 §:n 1 momentti, 10 §:n 1 momentti ja 11 §:n 1 momentti laissa 221/1995 sekä 9 §:n 5 momentti, 10 §:n 3 momentti ja 11 §:n 4 momentti laissa 92/2000, seuraavasti:

1 §

Pilaamiskielto

Suomen talousvyöhykkeen ulkopuolella ei suomalaisella aluksella, avomeriyksiköllä tai ilma-aluksella saa ryhtyä toimeen, josta voi aiheutua meren pilaantumista. Suomen kansalainen tai suomalainen yhteisö ei muutoinkaan saa Suomen talousvyöhykkeen ulkopuolella merellä ryhtyä toimeen, josta voi aiheutua meren pilaantumista.

Suomen kansalainen tai suomalainen yhteisö saa kuitenkin ryhtyä Suomen talousvyöhykkeen ulkopuolella toimeen, jonka vaikutukset rajoittuvat toisen valtion aluevesiin tai talousvyöhykkeeseen, jos siihen on saatu asianomaisen valtion viranomaisen lupa. Sama koskee toimintaa suomalaisella aluksella, avomeriyksiköllä tai ilma-aluksella Suomen talousvyöhykkeen ulkopuolella. Toimet eivät

saa olla Suomea velvoittavan kansainvälisen sopimuksen vastaisia eivätkä vastoin sitä, mitä tässä laissa säädetään.

2 §

Soveltamisala

Sen lisäksi, mitä 1 §:ssä säädetään, tätä lakia sovelletaan myös muuhun merensuojeluun Suomen talousvyöhykkeen ulkopuolella. Merensuojelusta Suomen alueella ja Suomen talousvyöhykkeellä säädetään ympäristönsuojelulaissa (86/2000).

7 §

Mereen laskemista koskeva kielto

Suomalaisesta aluksesta, avomeriyksiköstä tai ilma-aluksesta taikka Suomessa jätteellä

lastatusta aluksesta tai ilma-aluksesta ei Suomen talousvyöhykkeen ulkopuolella saa laskea mereen jätettä tai muuta ainetta. Suomesta peräisin olevan jätteen mereen laskeminen on muutoinkin kielletty. Nämä kiellot eivät kuitenkaan koske 9 §:ssä tarkoitettua ruoppausmassan mereen sijoittamista.

Tahallinen suomalaisen aluksen, avomeriyksikön tai ilma-aluksen mereen upottaminen tai merelle hylkääminen Suomen talousvyöhykkeen ulkopuolella on kielletty. Suomalaisen avomeriyksikön upottaminen tai hylkääminen paikalleen toisen valtion aluevesillä tai talousvyöhykkeellä on kuitenkin sallittu, jos se asianomaisen valtion lainsäädännön mukaan on sallittu. Tällainen toimi ei kuitenkaan saa olla Suomea velvoittavan kansainvälisen sopimuksen vastainen.

8 §

Jätteen polttamiskielto

Jätteen polttaminen suomalaisessa aluksessa tai avomeriyksikössä Suomen talousvyöhykkeen ulkopuolella on kielletty. Sama koskee Suomesta peräisin olevan, Suomen kautta kuljetetun tai Suomessa lastatun jätteen polttamista muussa aluksessa.

9 §

Ruoppausmassan sijoittamista koskeva lupa

Suomen talousvyöhykkeen ulkopuolelle ei suomalaisesta aluksesta, avomeriyksiköstä tai Suomessa lastatusta aluksesta saa sijoittaa ruoppausmassaa mereen ilman Suomen ympäristökeskuksen lupaa, ellei 4 momentista muuta johdu.

Ruoppausmassan sijoittamisesta ja sijoittamisen edellytyksistä annetaan tarkempia säännöksiä valtioneuvoston asetuksella. Ympäristöministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä ruoppausmassan sisältämiä haitallisia aineita koskevista arviointiperusteista ja ruoppausmassan sisältämien haitallisten aineiden raja-arvoista.

Jos 1 momentissa tarkoitettu ruoppausmassan sijoittaminen Suomen talousvyöhykkeen ulkopuolelle tai sen vaikutukset ulottuvat myös Suomen talousvyöhykkeelle tai aluevesille, lupaviranomaisena on koko hankkeen osalta Länsi-Suomen ympäristölupavirasto. Lupamenettelystä ja muutoksenhausta on soveltuvin osin voimassa, mitä niistä säädetään vesilaissa (264/1961).

10 §

Merelle tehtävät rakennelmat

Suomen kansalainen tai suomalainen yhteisö ei saa ilman Suomen ympäristökeskuksen lupaa tehdä rakennelmia aavalle merelle Suomen talousvyöhykkeen ulkopuolelle. Lupa ei saa antaa 1 §:n vastaiseen toimintaan.

Jos 1 momentissa tarkoitettu rakennelma ulottuu myös Suomen talousvyöhykkeelle tai aluevesille, lupaviranomaisena on koko hankkeen osalta Länsi-Suomen ympäristölupavirasto. Lupamenettelystä ja muutoksenhausta on soveltuvin osin voimassa, mitä niistä säädetään vesilaissa.

11 §

Merenpohjan ja sen sisustan tutkimista ja hyväksikäyttöä koskeva lupa

Suomen talousvyöhykkeen ulkopuolella tapahtuvaa öljyn ja kaasun etsintäporausta, hyväksikäyttöä ja muuta niihin liittyvää toimintaa taikka muuta merenpohjan hyväksikäyttöä varten tulee suomalaisen aluksen tai avomeriyksikön toiminnalle 2 §:n 3 momentin estämättä hankkia Suomen ympäristökeskuksen lupa. Lupa ei kuitenkaan tarvita, jos toisen valtion viranomainen on antanut toiminnalle asianmukaisen luvan alueella, jossa kyseinen valtio kansainvälisen oikeuden perusteella käyttää lainkäyttövaltaa.

Valtioneuvoston asetuksella annetaan tarkempia säännöksiä niistä tiedoista, joita lupahakemuksessa on esitettävä. Ympäristöministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä kemikaaleista, joita käytetään merenpohjan tutkimuksessa ja hyväksikäytössä.

Jos 1 momentissa tarkoitettu toiminta Suomen talousvyöhykkeen ulkopuolella ulottuu myös Suomen talousvyöhykkeelle tai aluevesille, lupaviranomaisena on koko hankkeen osalta Länsi-Suomen ympäristölupavirasto. Lupamenettelystä ja muutoksenhausta on soveltuvien osin voimassa, mitä niistä säädetään ympäristönsuojelulaissa.

12 §

Valvonta

Lisäksi tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten noudattamista valvovat valtion eri viranomaiset kukin omalla toimialallaan.

13 §

Tietorekisterit ja tietojen antaminen

Ympäristöministeriön tai sen määräämän viranomaisen on pidettävä kirjaa luvan nojalla mereen Suomen talousvyöhykkeen ulkopuolelle sijoitettujen ruoppausmassojen sekä 7 §:n 3 momentissa tarkoitettujen mereen

laskettujen jätteiden ja muiden aineiden laadusta ja määrästä, sijoittamis- ja laskemispaikasta sekä sijoittamisajankohdasta ja -tavasta.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä tässä pykälässä tarkoitetuista menettelyistä.

14 §

Pakkokeinot

Jos joku lyö laimin tämän lain tai sen nojalla annettujen säännösten noudattamisen taikka ryhtyy niiden vastaiseen toimeen, ympäristöministeriö voi sakon uhalla velvoittaa asianomaisen määrääjässä poistamaan oikeudenvastaisen tilan tai laiminlyönnin taikka asettaa uhan, että tarpeelliset toimenpiteet teetetään asianomaisen kustannuksella. Ministeriö voi määrätä, että sen päätöstä on noudatettava muutoksenhausta huolimatta. Asiassa sovelletaan muutoin, mitä uhkasakolaisissa (1113/1990) säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2005.

Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ulkoasiainministeri *Erkki Tuomioja*

N:o 1061

L a k i**ympäristönsuojelulain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 4 päivänä helmikuuta 2000 annetun ympäristönsuojelulain (86/2000) 9 §:n 1 ja 2 momentti sekä 28 §:n 2 momentin 5 kohta sekä
lisätään 2 §:ään uusi 5 momentti seuraavasti:

2 §

Soveltamisala

 Tätä lakia sovelletaan myös Suomen talousvyöhykkeestä annetussa laissa (1058/2004) tarkoitettulla Suomen talousvyöhykkeellä.

9 §

Merta koskevat erityiset kiellot

Suomen maa-alueella, sisävesialueella, aluevesillä tai talousvyöhykkeellä ei saa ryhtyä toimeen, josta voi aiheutua merensuojelulaissa tarkoitettua meren pilaantumista Suomen talousvyöhykkeen ulkopuolella.

Suomen aluevesille tai talousvyöhykkeelle ei saa upottamis- tai muussa hylkäämistarkoituksessa laskea jätettä tai muuta ainetta

suomalaisesta tai ulkomaisesta aluksesta, jäällä liikkuvasta ajoneuvosta, ilma-aluksesta tai merensuojelulain 4 §:n 2 kohdassa tarkoitettua avomeriyksiköstä taikka upottaa tai hylätä alusta, avomeriyksikköä tai ilma-alusta, ottaen huomioon, mitä vastaavasta toimenpiteestä talousvyöhykkeen ulkopuolella säädetään merensuojelulain 7 §:n 3 momentissa. Sama koskee aineen kaatamista rannalta mereen upottamis- tai hylkäämistarkoituksessa.

28 §

Yleinen luvanvaraisuus

 Ympäristölupa on lisäksi oltava:

 5) öljyn ja kaasun etsintäporaukseen ja esiintymän hyväksikäyttöön sekä muuhun

niihin liittyvään toimintaan Suomen alueve-
sillä ja talousvyöhykkeellä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä helmi-
kuuta 2005.

Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ulkoasiainministeri *Erkki Tuomioja*

N:o 1062

Laki**vesilain 1 luvun 3 §:n ja 16 luvun 7 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 19 päivänä toukokuuta 1961 annetun vesilain (264/1961) 1 luvun 3 §, sellaisena
 kuin se on laissa 1416/1994, sekä
lisätään 16 luvun 7 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 88/2000, uusi 3 momentti seuraavasti:

1 luku

Yleisiä säännöksiä

3 §

Mitä tässä laissa säädetään vesistöistä, koskee vastaavasti myös Suomen aluevesiä ja talousvyöhykettä.

Suomen aluevesien rajoista säädetään Suomen aluevesien rajoista annetussa laissa (463/1956) ja Suomen talousvyöhykkeestä Suomen talousvyöhykkeestä annetussa laissa (1058/2004).

16 luku

**Hakemusasioiden käsittely ympäristölupa-
virastossa**

7 §

— — — — —
 Jos hakemus koskee Suomen talousvyöhykkeellä toteutettavaa hanketta, 1 momentissa tarkoitettu kuulutus on julkaistava niissä kunnissa, joiden alueen kohdalla hanke toteutetaan. Kuulutuksen julkaisemisesta on lisäksi ilmoitettava virallisessa lehdessä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2005.

Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2004

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Ulkoasiainministeri *Erkki Tuomioja*

N:o 1063

L a k i

jätelain 73 a §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 3 päivänä joulukuuta 1993 annetun jätelain (1072/1993) 73 a §, sellaisena kuin se on laissa 1419/1994, seuraavasti:

73 a §

Kielto polttaa jätettä Suomen vesialueella ja talousvyöhykkeellä

Jätteen polttaminen Suomen vesialueella ja talousvyöhykkeellä on kielletty.

Alusten tavanomaisesta toiminnasta aiheutuvasta jätteen polttamisesta aluksilla säädetään kuitenkin aluksista aiheutuvan vesien pilaantumisen ehkäisemisestä annetussa laissa (300/1979).

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2005.

Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ulkoasiainministeri *Erkki Tuomioja*

N:o 1064

Laki**aluksista aiheutuvan vesien pilaantumisen ehkäisemisestä annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan aluksista aiheutuvan vesien pilaantumisen ehkäisemisestä 16 päivänä maaliskuuta 1979 annetun lain (300/1979) 10 §:n 2 momentti, 19 §:n 1 momentti, 22 §:n 2 momentti, 23 §, 27 b §:n 1 momentti ja 30 §:n 3 momentti,
 sellaisina kuin niistä ovat 19 §:n 1 momentti ja 27 b §:n 1 momentti laissa 489/2000 ja 30 §:n 3 momentti laissa 933/2003, sekä
lisätään 5 a §:ään, sellaisena kuin se on laissa 433/2000, uusi 2—5 momentti, 5 b §:ään, sellaisena kuin se on viimeksi mainitussa laissa, uusi 2—5 momentti, lakiin uusi 5 c §, 28 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 696/1995 ja 522/1996, uusi 3 momentti sekä lakiin uusi 28 a—28 c § seuraavasti:

5 a §

Kun on perusteltua syytä epäillä, että Suomen aluemerellä tai talousvyöhykkeellä purjehtivalta ulkomaiselta alukselta on Suomen talousvyöhykkeellä rikottu tätä lakia tai sen nojalla annettuja säännöksiä, alusturvallisuuden valvontaviranomainen sekä rajavartiolaiton viranomainen ja poliisi voivat vaatia alukselta tietoja aluksesta, aluksen rekisteröintisatamasta, satamasta, jossa se on viimeksi käynyt, ja satamasta, jonne se on matkalla, sekä muita tietoja sen toteamiseksi, onko säännöksiä rikottu.

Edellä 2 momentissa tarkoitettussa tapauksessa alusturvallisuuden valvontaviranomainen sekä rajavartiolaiton viranomainen ja poliisi voivat tarkastaa aluksen, jos momentissa tarkoitettujen säännösten rikkomisesta seuraa huomattava päästö, joka aiheuttaa merkittävää meriympäristön pilaantumista tai sen vaaraa, ja alus on kieltäytynyt antamasta

tietoja tai aluksen antamat tiedot ovat selvästi ristiriidassa tosiasiallisen tilanteen kanssa ja olosuhteet muutoin antavat aiheutta tarkastukseen.

Alusturvallisuuden valvontaviranomainen sekä rajavartiolaiton viranomainen ja poliisi voivat pysäyttää Suomen aluemerellä tai talousvyöhykkeellä purjehtivan ulkomaisen aluksen, jos on ilmeistä, että alukselta on Suomen talousvyöhykkeellä rikottu tätä lakia tai sen nojalla annettuja säännöksiä siten, että päästöstä aiheutuu Suomen rantaviivalle tai siihen liittyville eduille taikka Suomen alumeren tai talousvyöhykkeen luonnonvaroilta huomattavaa vahinkoa tai sen vaaraa.

Edellä 2—4 momentissa säädetyin edellytyksin momenteissa tarkoitettut toimenpiteet voidaan kohdistaa myös sellaiseen Suomen talousvyöhykkeellä purjehtivaan ulkomaiseen alukseen, jolta epäillään rikotun tätä lakia tai sen nojalla annettuja säännöksiä Suomen aluemerellä.

5 b §

Ulkomaisen aluksen tarkastus tulee rajoittaa sellaisten todistusten ja muiden asiakirjojen tarkastamiseen, joita alukselta Suomea sitovien kansainvälisten sopimusten mukaan vaaditaan, tai aluksen muiden vastaavien asiakirjojen tarkastamiseen. Aluksen saa tarkastaa tarkemmin vasta mainitun tarkastuksen jälkeen ja silloinkin vain, jos on perusteltua syytä epäillä, että aluksen tai sen varusteiden kunto poikkeaa olennaisesti asiakirjojen tiedoista tai asiakirjojen tiedot eivät riitä vahvistamaan tai todentamaan epäiltyä säännösten rikkomista taikka aluksessa ei ole voimassa olevia vaadittavia todistuksia tai asiakirjoja.

Vaikka 5 ja 5 a §:n mukaisesti suoritetuista tutkimuksista ilmeni, että ulkomaiselta alukselta on rikottu tätä lakia tai sen nojalla annettuja säännöksiä, aluksen tulee viipymättä antaa jatkaa matkaansa.

Jos meriympäristölle aiheutuu kohtuutonta vahingonvaaraa siitä, että 5 a §:n 4 momentin nojalla Suomen talousvyöhykkeellä pysäytetyn aluksen annetaan jatkaa matkaansa, alusturvallisuuden valvontaviranomainen voi kieltää matkan jatkamisen tai asettaa matkan jatkamisen ehdoksi, että alus siirretään lähimmälle sopivalle korjaustelakalle. Päätöksestä, jolla matkan jatkaminen on kielletty tai tehty ehdolliseksi, on viipymättä ilmoitettava aluksen lippuvaltiolle.

Tarkastuksen toimittamisesta ulkomaisella aluksella sekä aluksen pysäyttamisestä ja käytön rajoittamisesta on voimassa, mitä alusturvallisuuden valvonnasta annetussa laissa säädetään.

5 c §

Jos on ilmeistä, että alukselta on Suomen sisäisillä aluevesillä, aluemerellä tai talousvyöhykkeellä rikottu tätä lakia tai sen nojalla annettuja säännöksiä siten, että Suomen ranta-alueelle tai siihen liittyville eduille taikka Suomen aluemerellä tai talousvyöhykkeen luonnonvaroilta aiheutuu huomattavaa vahinkoa tai sen vaaraa, aluksen matkan jatkamisen ehdoksi voidaan määrätä, että aluksen puolesta on asetettava riittävä vakuus mahdollisen korvausvelvollisuuden täyttämiseksi.

Vakuuden asettamisesta ja sen määrästä päättää Suomen ympäristökeskus. Päätökseen haetaan muutosta valittamalla Helsingin hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään. Päätöstä on noudatettava muutoksenhausta huolimatta. Hallinto-oikeuden päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla. Vakuuden tallettamisesta on voimassa, mitä rahan, arvo-osuuskien, arvopaperien tai asiakirjain tallettamisesta velan maksuna tai vapautumiseksi muusta suoritusvelvollisuudesta annetussa laissa (281/1931) säädetään. Vakuus on palautettava sen asettajalle, kun edellytyksiä sen pitämiseksi ei enää ole.

Ulkomaisen aluksen matkan jatkamiselle asetetuista ehdoista on viipymättä ilmoitettava aluksen lippuvaltiolle.

10 §

Öljyn tai öljypitoisen seoksen päästäminen veteen Suomen talousvyöhykkeellä ja suomalaisesta aluksesta myös Suomen aluevesien ja talousvyöhykkeen ulkopuolella on pääsääntöisesti kielletty. Valtioneuvoston asetuksella säädetään alusten aiheuttaman meren pilaantumisen ehkäisemisestä vuonna 1973 tehtyyn kansainväliseen yleissopimukseen liittyvän vuoden 1978 pöytäkirjan (SopS 51/1983) määräysten mukaisista poikkeuksista tähän kieltoon.

19 §

Jos alusöljyvahinko on sattunut tai sen vaara uhkaa Suomen vesialueella aavalla selällä tai talousvyöhykkeellä, Suomen ympäristökeskus määrää torjunnan suorittamisesta ja asettaa torjuntatöiden johtajan. Jos vahinko on sattunut tai sen vaara uhkaa muualla, usean kunnan alueella taikka jos vahinko tai vaara on niin suuri, ettei kuntaa kohtuudella voida vaatia yksin huolehtimaan torjuntatöistä, torjuntatöiden johtajana toimii aluepalopäällikkö. Jos torjuntatoimet tällöin kestävät pitkään tai siihen muuten on erityistä syytä, Suomen ympäristökeskus voi määrätä torjuntatöiden johtajasta toisin.

22 §

Käsittlemättömän käymäläjäteveden päästäminen aluksesta veteen Suomen talousvyöhykkeellä ja suomalaisesta aluksesta myös Suomen aluevesien ja talousvyöhykkeen ulkopuolella sekä käsitellyn käymäläjäteveden päästäminen veteen Suomen vesialueella on pääsääntöisesti kielletty. Valtioneuvoston asetuksella säädetään alusten aiheuttaman meren pilaantumisen ehkäisemisestä vuonna 1973 tehtyyn kansainväliseen yleissopimukseen liittyvän vuoden 1978 pöytäkirjan määräysten mukaisista poikkeuksista tähän kieltoon.

23 §

Kiinteän jätteen poistaminen aluksesta veteen Suomen vesialueella ja talousvyöhykkeellä on kielletty.

Kiinteän jätteen poistaminen veteen suomalaisesta aluksesta on myös Suomen aluevesien ja talousvyöhykkeen ulkopuolella kielletty.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään alusten aiheuttaman meren pilaantumisen ehkäisemisestä vuonna 1973 tehtyyn kansainväliseen yleissopimukseen liittyvän vuoden 1978 pöytäkirjan määräysten mukaisesta ruokajätteiden poistamista koskevasta poikkeuksesta 1 ja 2 momentissa säädettyihin kieltoihin.

27 b §

Aluksista Suomen aluevesillä ja talousvyöhykkeellä aiheutuvien, muiden vahingollisten aineiden kuin öljyn aiheuttamien ympäristövahinkojen (*aluskemikaalivahinko*) torjuntatoimen ylin johto ja valvonta kuuluu ympäristöministeriölle.

28 §

Sen estämättä, mitä rikoslain 1 luvussa säädetään, 1 ja 2 momentissa tarkoitettujen säännösten rikkomiseen sovelletaan Suomen lakia myös, kun teko on tehty ulkomaiselta alukselta Suomen talousvyöhykkeellä.

28 a §

Ulkomaiseen alukseen kohdistuvasta 5 ja 5 a §:n mukaisesta menettelystä on viipymättä ilmoitettava aluksen lippuvaltiolle. Jos kyse on Suomen vesialueella tehdystä teosta, vain oikeudenkäyntiin liittyvät tiedot on ilmoitettava.

28 b §

Tutkittaessa sellaista 28 §:n 1 momentissa tarkoitettua rikoslain 48 luvun 1—4 §:ssä rangaistavaksi säädettyä tekoa, josta luvun 10 §:n mukaan rangaistuksena voidaan tuomita vain sakkoa, oikeus pakkokeinojen käyttöön määräytyy luvun 1—4 §:ssä säädettyjen rangaistusasteikkojen perusteella.

28 c §

Jos 28 §:ssä tarkoitettu teko on tehty ulkomaiselta alukselta sen ollessa Suomen talousvyöhykkeellä, rikosasiaa ei saa tutkia Suomessa ilman valtakunnansyyttäjän syyte-määräystä, ellei kysymyksessä ole jokin rikoslain 1 luvun 12 §:n 2 momentissa tarkoitettu tapaus.

Jos ulkomainen alus ei ole tullut vapaaehtoisesti suomalaisen satamaan tai ollut vapaaehtoisesti ankkurissa Suomen vesialueella, 1 momentissa tarkoitettua teosta saa nostaa syytteen vain, jos päästöstä on aiheutunut huomattavaa vahinkoa tai sen vaaraa Suomen rantaviivalle taikka siihen liittyville eduille tai Suomen aluemerien tai talousvyöhykkeen luonnonvaroilta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua teosta ei saa nostaa syytettä, jos aluksen lippuvaltio ryhtyy oikeudellisiin toimiin rangaistuksen määräämiseksi kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun esitutkinta on aloitettu Suomessa. Kun lippuvaltion käynnistämät oikeudelliset toimet on saatu päätökseen, menettely Suomessa on päätettävä.

Syytteen 1 momentissa tarkoitettua teosta saa nostaa 3 momentin estämättä, jos teosta on aiheutunut Suomelle rantavaltiona huomattavaa vahinkoa tai jos aluksen lippuvaltio on toistuvasti laiminlyönyt velvollisuutensa panna tehokkaasti täytäntöön velvoitteet, jotka koskevat sen lipun alla purjehtivilta aluksilta tehtyjä aluksista aiheutuvan meren pilaantumisen ehkäisemistä koskevien kansainvälisten sopimusten vastaisia tekoja.

30 §

Suomen ympäristökeskus vastaa alusten päästöjen valvonnasta Suomen aluevesillä ja talousvyöhykkeellä. Alueellisten ympäristökeskusten tehtävänä on sen lisäksi, mitä 12 §:n 1 momentissa säädetään, valvoa, että satamissa on 14, 21 ja 26 §:ssä tarkoitetut laitteet jätteiden vastaanottamiseen aluksista. Jätehuoltosuunnitelmia koskevien säännösten noudattamisen valvonnasta sekä ympäristön-

suojelulain mukaan luvanvaraisen sataman jätehuoltosuunnitelman noudattamisesta säädetään ympäristönsuojelulaissa. Satamien jätehuoltosuunnitelmien noudattamista valvotaan muutoin jätehuollon valvonnan osana siten kuin siitä säädetään jätelaissa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2005.

Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2004

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

Ulkoasiainministeri *Erkki Tuomioja*

N:o 1065

L a k i

tutinnan toimittamisesta ja pakkokeinojen käyttämisestä ulkomaisessa kauppa-alueksessa rikoksen johdosta eräissä tapauksissa annetun lain 1 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan tutinnan toimittamisesta ja pakkokeinojen käyttämisestä ulkomaisessa kauppa-alueksessa rikoksen johdosta eräissä tapauksissa 5 päivänä maaliskuuta 1965 annetun lain (148/1965) 1 § seuraavasti:

1 §

Suomen aluemerellä rauhanomaisessa kauttakulussa olevassa ulkomaisessa kauppa-alueksessa, joka on lähtenyt ulkomaisesta satamasta, Suomen viranomaiset eivät saa toimittaa tutkintaa tai käyttää pakkokeinoja sellaisen rikoksen johdosta, joka on tehty ennen aluksen saapumista Suomen aluemerelle, ellei alus poikkea Suomen sisäisille

aluevesille taikka kysymyksessä ole Suomen talousvyöhykkeestä annetussa laissa (1058/2004) tai aluksista aiheutuvan vesien pilaantumisen ehkäisemisestä annetussa laissa (300/1979) tarkoitettu, ulkomaiselta alukselta Suomen talousvyöhykkeellä tehty rikos.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2005.

Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ulkoasiainministeri *Erkki Tuomioja*

N:o 1066

L a k i**kalastuslain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 16 päivänä huhtikuuta 1982 annetun kalastuslain (286/1982) 6 §:n 1 momentti, 96 §:n 1 momentti, 99 ja 113—115 §, sellaisina kuin niistä ovat 6 §:n 1 momentti laissa 489/1993, 96 §:n 1 momentti laissa 493/1997, 99 § osaksi viimeksi mainitussa laissa, 113 § laissa 518/2002 ja 115 § osaksi laissa 1355/1993, sekä
lisätään 106 §:ään uusi 2 momentti seuraavasti:

6 §

Yleisellä vesialueella meressä sekä Suomen talousvyöhykkeellä on jokaisella Suomessa vakinaisesti asuvalla Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion kansalaisella oikeus harjoittaa kalastusta. Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan kansalaisilla on edellä tarkoitettulla alueella kotipaikasta riippumatta oikeus kotitarve- ja virkistyskalastukseen.

kauppatavara. Tässä momentissa tarkoitettu valvonta ei saa haitata rajavartiolaitosten varsinaista virkatoimintaa.

99 §

Valtakunnan rajalla olevissa vesissä, Suomen aluevesillä ja talousvyöhykkeellä tulliviranomaiset suorittavat 96 §:ssä mainittujen viranomaisten ohella siinä tarkoitettuja tehtäviä, mikäli se ei haittaa heidän varsinaista virkatoimintaansa.

96 §

Poliisin ja kalastusviranomaisen sekä valtakunnan rajalla olevissa vesissä, Suomen aluevesillä ja talousvyöhykkeellä rajavartiolaitosten tulee valvoa, että kalastusta koskevia säännöksiä ja määräyksiä noudatetaan, ja sen mukaan kuin jäljempänä säädetään, ottaa talteen luvattomalla kalastuksella saatu saalis ja luvattomassa kalastuksessa käytetyt välineet samoin kuin tämän lain mukaan luvattomana pidettävä kuljetus- tai

106 §

Lääninhallitukselle kuuluvista 1 momentissa tarkoitetuista tehtävistä huolehtii Suomen talousvyöhykkeellä se lääninhallitus, jonka toimialueen kohdalla kysymyksessä oleva osa talousvyöhykkeestä sijaitsee. Ahvenanmaan lääninhallituksen toimialueen vastaista rajaa lukuun ottamatta lääninhallitusten toimialueiden välisen rajan katsotaan

jatkuvan aluevesien ulkorajalta suuntaansa muuttamatta talousvyöhykkeen ulkorajaan saakka.

113 §

Toimivaltaiset tuomioistuimet

Tässä laissa tarkoitetut rikosasiat käsitellään merilain (674/1994) 21 luvun 1 §:ssä mainituissa käräjäoikeuksissa. Toimivaltainen käräjäoikeus on se, jonka tuomiopiiriä lähinnä rikos voidaan katsoa tehdyksi soveltaen, mitä oikeudenkäynnistä rikosasioissa annetun lain (689/1997) 4 luvun 1 §:n 1 ja 2 momentissa säädetään. Tätä pykälää sovellettaessa näiden käräjäoikeuksien tuomiopiirien rajojen katsotaan jatkuvan aluevesien ulkorajalta suuntaansa muuttamatta talousvyöhykkeen ulkorajaan saakka.

114 §

Suomen talousvyöhykkeestä annetun lain (1058/2004) 4 §:n mukaan Suomen talous-

Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

vyöhykkeellä kalastettaessa noudatetaan, mitä Suomen kalastuslainsäädännössä sekä Euroopan yhteisön yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevista säännöksissä taikka niiden nojalla säädetään tai määrätään taikka mitä vieraan valtion kanssa on sovittu.

115 §

Työvoima- ja elinkeinokeskukselle kuuluvista tehtävistä huolehtii talousvyöhykkeellä se työvoima- ja elinkeinokeskus, jonka toimialueen kohdalla kysymyksessä oleva osa talousvyöhykkeestä sijaitsee. Työvoima- ja elinkeinokeskusten toimialueiden välisen rajan katsotaan jatkuvan aluevesien ulkorajalta suuntaansa muuttamatta talousvyöhykkeen ulkorajaan saakka.

Mitä 32 §:n 2 ja 3 momentissa, 35 §:n 2 momentissa ja 88 §:ssä säädetään, ei sovelleta Suomen talousvyöhykkeellä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2005.

Ulkoasiainministeri *Erkki Tuomioja*

N:o 1067

L a k i**rikoslain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 19 päivänä joulukuuta 1889 annetun rikoslain (39/1889) 48 luvun 8 § ja 48 a luvun 5 §:n 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 48 luvun 8 § laissa 578/1995 ja 48 a luvun 5 §:n 2 momentti laissa 515/2002, sekä
lisätään 1 luvun 1 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 626/1996, uusi 2 momentti, 48 lukuun uusi 10 § ja 48 a lukuun uusi 7 § seuraavasti:

1 luku

Suomen rikosoikeuden soveltamisalasta

1 §

Suomessa tehty rikos

Suomen lain soveltamisesta Suomen talousvyöhykkeellä tehtyyn rikokseen säädetään Suomen talousvyöhykkeestä annetussa laissa (1058/2004) ja aluksista aiheutuvan vesien pilaantumisen ehkäisemisestä annetussa laissa (300/1979).

48 luku

Ympäristörikoksista

8 §

Vanhentuminen

Muiden ympäristörikosten kuin ympäristörikkomuksen lyhin vanhentumisaika on kymmenen vuotta. Aluksista aiheutuvan vesien pilaantumisen ehkäisemisestä annetun lain 28 §:ssä tarkoitetun, ulkomaiselta alukselta Suomen talousvyöhykkeellä tehdyn, tämän luvun 1—4 §:ssä rangaistavaksi säädetyn teon vanhentumisaika on kuitenkin kolme vuotta.

HE 53/2004
 UaVM 11/2004
 EV 126/2004

10 §

Ulkomaiselta alukselta talousvyöhykkeellä tehty ympäristörikos

Aluksista aiheutuvan vesien pilaantumisen ehkäisemisestä annetun lain 28 §:n 1 momentissa tarkoitetusta, ulkomaiselta alukselta Suomen talousvyöhykkeellä tehdystä, tämän luvun 1—4 §:ssä rangaistavaksi säädetystä teosta saa tuomita vain sakkoa.

48 a luku

Luonnonvararikoksista

5 §

Syyteoikeus

Mitä 1 luvussa säädetään Suomen ulkopuolella tehdyn, Suomeen kohdistuvan rikoksen syytteeseen saattamisesta ja siitä tuomitsemisesta, koskee myös tämän luvun 2 §:ssä tarkoitettua kalastusrikosta, jos se on tehty Suomen aluevesien ja talousvyöhykkeen ulkopuolisilla vesialueilla.

7 §

Ulkomaiselta alukselta talousvyöhykkeellä tehty kalastusrikos ja kalastusrikoksella saadun laittoman saaliin kätkeminen

Ulkomaiselta alukselta Suomen talousvyöhykkeellä tehdystä kalastusrikoksesta ja kalastusrikoksella saadun laittoman saaliin kät-

kemisestä saa tuomita vain sakkoa, jollei Suomea sitovan kansainvälisen sopimuksen perusteella ole toisin säädetty. Tässä pykälässä tarkoitetun kalastusrikoksen lyhin vanhentumisaika on kolme vuotta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2005.

Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ulkoasiainministeri *Erkki Tuomioja*

N:o 1068

L a k i**metsästyslain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 28 päivänä kesäkuuta 1993 annetun metsästyslain (615/1993) 7 §:n otsikko ja 1 momentti, 43 §, 60 §:n otsikko ja 3 momentti ja 88 §:n 1 momentti sekä
lisätään 23 §:ään uusi 3 momentti seuraavasti:

7 §

Oikeus metsästää yleisellä vesialueella ja talousvyöhykkeellä

Jokaisella Suomessa pysyvästi asuvalla on oikeus metsästää yleisellä vesialueella meressä, sellaisilla yleisellä vesialueella meressä olevilla saarilla ja luodoilla, jotka kuuluvat valtiolle ja joiden hallintaa ei ole kenellekään luovutettu, sekä Suomen talousvyöhykkeellä.

tusten toimialueiden välisen rajan katsotaan jatkuvan aluevesien ulkorajalta suuntaansa muuttamatta talousvyöhykkeen ulkorajaan saakka.

43 §

Riistan kauppa

Riistakannan säilyttämiseksi voidaan valtioneuvoston asetuksella rajoittaa tai kieltää jonkin Suomessa tai Suomen talousvyöhykkeellä metsästetyn riistaeläinlajin kauppa koko maassa tai jossakin osassa maata taikka Suomen talousvyöhykkeellä tai jossakin sen osassa.

23 §

Metsästyksen rajoittaminen yleisen turvallisuuden vuoksi

Lääninhallitukselle kuuluvista 1 ja 2 momentissa tarkoitetuista tehtävistä huolehtii Suomen talousvyöhykkeellä se lääninhallitus, jonka toimialueen kohdalla kysymyksessä oleva osa talousvyöhykkeestä sijaitsee. Ahvenanmaan lääninhallituksen toimialueen vastaista rajaa lukuun ottamatta lääninhalli-

60 §

Riistanhoitopiirin tehtävät ja toiminta-alue

Riistanhoitopiirien toiminta-alueet määrätään valtioneuvoston asetuksella. Riistanhoitopiirille kuuluvista tehtävistä huolehtii Suomen talousvyöhykkeellä se riistanhoitopiiri,

HE 53/2004
 UaVM 11/2004
 EV 126/2004

4 440201/158

jonka toiminta-alueen kohdalla kysymyksessä oleva osa talousvyöhykkeestä sijaitsee. Riistanhoitopiirien toiminta-alueiden välisen rajan katsotaan jatkuvan aluevesien ulkorajalta suuntaansa muuttamatta talousvyöhykkeen ulkorajaan saakka.

88 §

Lain noudattamisen valvonta

Poliisin ja 63 §:n 4 momentissa tarkoitettujen metsästyksenvartijoiden tulee toimialueellaan valvoa, että metsästystä koskevia

Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2004

säännöksiä ja määräyksiä noudatetaan. Rajavartioviranomaiset ja tulliviranomaiset suorittavat edellä tarkoitettua valvontaa valtakunnan rajalla ja Suomen aluevesillä olevilla maa- ja vesialueilla sekä Suomen talousvyöhykkeellä. Valvonta ei saa haitata rajavartioviranomaisten tai tulliviranomaisten varsinaista virkatoimintaa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2005.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ulkoasiainministeri *Erkki Tuomioja*

N:o 1069

L a k i**luonnonsuojelulain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun luonnonsuojelulain (1096/1996) 10 §:n edellä oleva väliotsikko, 17 § ja 37 §:n 1 momentti, sellaisena kuin niistä on 37 §:n 1 momentti laissa 492/1997, seuraavasti:

*Luonnonsuojelu valtion omistamilla alueilla
 ja Suomen talousvyöhykkeellä*

17 §

Muu luonnonsuojelualue

Muun luonnonsuojelualueen perustamisesta valtion omistamalle alueelle ja Suomen talousvyöhykkeelle sekä alueen tarkoitukselta säädetään valtioneuvoston asetuksella. Jos muuksi luonnonsuojelualueeksi perustettava valtion omistama alue on enintään 100 hehtaarin suuruinen, siitä säädetään kuitenkin ympäristöministeriön asetuksella.

Edellä 1 momentissa tarkoitettulla asetuksella säädetään muulla luonnonsuojelualueella kielletystä toiminnasta ja siihen sallituista poikkeuksista. Tällöin on soveltuvin osin noudatettava, mitä 13—16 §:ssä säädetään. Jos muu luonnonsuojelualue perustetaan Suomen talousvyöhykkeelle, on lisäksi otettava huomioon Yhdistyneiden Kansakuntien me-

rioikeusyleissopimuksen (SopS 49—50/1996) V ja XII osassa määrätyt rajoitukset rantavaltion toimivallalle.

Suomen talousvyöhykkeelle perustettavaan muuhun luonnonsuojelualueeseen ei sovelleta, mitä 19—22 §:ssä säädetään.

37 §

Soveltamisala

Tämän luvun säännöksiä sovelletaan Suomessa ja Suomen talousvyöhykkeellä luonnonvaraisina esiintyviin eläin- ja kasvilajeihin lukuun ottamatta metsästyslain 5 §:ssä tarkoitettuja riistaeläimiä ja rauhoittamattomia eläimiä sekä taloudellisesti hyödynnettäviä kalalajeja. Tästä poiketen 44 ja 49 §:n soveltamisalasta säädetään mainituissa pykälissä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2005.

2886

N:o 1069

Tämän lain voimaan tullessa voimassa olleen 17 §:n 1 momentin nojalla Metsähallituksen perustamien luonnonsuojelualueiden rauhoitusmääräykset jäävät edelleen voimaan.

Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ulkoasiainministeri *Erkki Tuomioja*

N:o 1070

L a k i

valaiden ja arktisten hylkeiden suojelusta annetun lain 3 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan valaiden ja arktisten hylkeiden suojelusta 23 päivänä joulukuuta 1982 annetun lain (1112/1982) 3 § seuraavasti:

3 §

Valaat ovat rauhoitettuja Suomen alueella ja talousvyöhykkeellä siten kuin luonnonsuojelulaissa (1096/1996) säädetään.

Verkkoon tai muuhun pyydykseen kiinni jäänyt valas on päästettävä välittömästi vapaaksi, jos valas on vahingoittumaton. Vahingoittunutta tai muutoin avuttomassa tilassa olevaa valasta on pyrittävä auttamaan. Valas voidaan ottaa haltuun hoitoon kuljettamista tai tilapäistä hoitoa varten. Muilta osin nou-

datetaan, mitä eläinsuojelulaissa (247/1996) säädetään.

Kuolleena löydetyn valaan haltuunotto on kielletty. Kuollut valas saadaan kuitenkin toimittaa Luonnontieteelliseen keskusmuseoon tai Eläinlääkintä- ja elintarviketutkimuslaitokseen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2005.

Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ulkoasiainministeri *Erkki Tuomioja*

N:o 1071

L a k i

eräiden vedenalaisten johtojen suojelemisesta annetun lain 1 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan eräiden vedenalaisten johtojen suojelemisesta 5 päivänä maaliskuuta 1965 annetun lain (145/1965) 1 § seuraavasti:

1 §
Vedenalaisella johdolla tarkoitetaan tässä laissa Suomen aluevesille, talousvyöhykkeelle tai aavan meren alueelle laskettua kaapelia tai putkijohtoa.

Suomen aluevesirajan ulkopuolella tämä laki koskee vain Suomen lipun alla purjeh-

tivaa alusta, Suomen kansalaista ja suomalaista yhteisöä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2005.

Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ulkoasiainministeri *Erkki Tuomioja*

N:o 1072

L a k i**rajavartiolaitoksesta annetun lain 2 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan rajavartiolaitoksesta 12 päivänä maaliskuuta 1999 annetun lain (320/1999) 2 §:n
 1 kohta seuraavasti:

2 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *rajavartiolaitoksen valvonta-alueella* valtakunnan maarajaan rajoittuvien kuntien aluetta, Kesälahden ja Punkaharjun kunnan sekä Nurmeksien kaupungin aluetta, mereen rajoittuvien kuntien taajama-alueiden ulkopuolista aluetta, Ahvenanmaan maakunnan

aluetta, Suomen aluevesien ja talousvyöhykkeen aluetta sekä rajavartiolaitoksen valvottaviksi säädettyjen rajanylityspaikkojen alueita ja mereen rajoittuvissa kunnissa sijaitsevien merivartioasemien alueita;

 Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2005.

Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2004

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Ulkoasiainministeri *Erkki Tuomioja*

N:o 1073

Valtioneuvoston asetus**Suomen talousvyöhykkeestä**

Annettu Helsingissä 2 päivänä joulukuuta 2004

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty ulkoasiainministeriön esittelystä säädetään Suomen talousvyöhykkeestä 26 päivänä marraskuuta 2004 annetun lain (1058/2004) nojalla:

1 §

Suomen talousvyöhykkeen ulkorajan alkupisteinä on itäisellä Suomenlahdella valtakunnan merirajan eteläinen päätepiste (poiju 16), josta talousvyöhykkeen ulkoraja suuntautuu länteen ja lounaaseen ja kulkee seuraavien pisteiden kautta, joiden leveys- ja pituusasteet annetaan WGS84 -koordinaattijärjestelmässä ja joita yhdistävät suorat linjat (loksodromit):

N:o	Pohjoinen leveys	Itäinen pituus
1	60°10.296'	27°10.866'
2	60°10.296'	26°57.466'
3	60°10.096'	26°54.466'
4	60° 8.495'	26°47.466'
5	60° 6.495'	26°37.966'
6	60° 6.095'	26°32.166'
7	59°59.695'	26°20.366'

Pisteestä 7 talousvyöhykkeen ulkoraja suuntautuu Suomenlahdella ja pohjois-Itämerellä länteen ja lounaaseen ja kulkee seuraavien pisteiden kautta, joiden leveys- ja pituusasteet annetaan WGS84 -järjestelmässä ja joita yhdistävät suorat linjat (geodeettiset viivat):

N:o	Pohjoinen leveys	Itäinen pituus
8	59°59.678'	26°20.147'
9	59°59.095'	26°12.666'
10	59°58.095'	26° 7.966'
11	59°51.694'	25°58.067'
12	59°52.594'	25°27.566'
13	59°53.294'	25°10.166'

N:o	Pohjoinen leveys	Itäinen pituus
14	59°52.093'	24°57.166'
15	59°50.493'	24°49.266'
16	59°44.193'	24°24.367'
17	59°37.092'	23°54.367'
18	59°31.591'	23°29.667'
19	59°31.691'	23° 9.567'
20	59°24.891'	22°45.068'
21	59°22.790'	22° 9.868'
22	59°18.689'	21°46.568'
23	59°11.489'	21°11.168'
24	58°50.670'	20°28.888'

Pisteestä 24 talousvyöhykkeen ulkoraja suuntautuu pohjois-Itämerellä ja Ahvenanmerellä luoteeseen ja kulkee seuraavien pisteiden kautta, joiden leveys- ja pituusasteet annetaan WGS84 -koordinaattijärjestelmässä ja joita yhdistävät suorat linjat (geodeettiset viivat):

N:o	Pohjoinen leveys	Itäinen pituus
25	58°51.776'	20°28.276'
26	59°26.701'	20° 9.200'
27	59°47.501'	19°39.497'
28	60°11.501'	19° 4.992'
29	60°14.115'	19° 6.162'

Piste 29 on valtakunnan merirajan eteläinen päätepiste Märketin luodon eteläpuolella.

Pohjanlahdella Märketin luodon pohjoispuolella valtakunnan merirajan pohjoisesta päätepisteestä talousvyöhykkeen ulkoraja suuntautuu pohjoiseen ja edelleen koilliseen ja kulkee seuraavien pisteiden kautta, joiden leveys- ja pituusasteet annetaan Suomen

kansallisessa koordinaattijärjestelmässä (KKJ) ja joita yhdistävät suorat linjat:

N:o	Pohjoinen leveys	Itäinen pituus
30	60°40.7'	19°14.1'
31	62°42.0'	19°31.5'
32	63°20.0'	20°24.0'
33	63°29.1'	20°41.8'
34	63°31.3'	20°56.4'
35	63°40.0'	21°30.0'
36	65°30.9'	24° 8.2'

Pisteestä 36 talousvyöhykkeen ulkoraja suuntautuu pohjoiskoilliseen ja päättyy valtakunnan merirajan eteläiseen päätepisteeseen Tornion eteläpuolella.

2 §

Suomen talousvyöhykkeestä annetun lain 6 ja 7 §:ssä tarkoitettua valtioneuvoston suositusta koskevasta hakemuksesta on käytävä ilmi:

1) hakijan tai, jos hakijoita on useampia, kunkin nimi tai toiminimi, kotikunta tai kotipaikka ja kansalaisuus;

2) selvitys toiminnan luonteesta ja tavoitteista;

3) selvitys käytettävistä menetelmistä ja välineistä;

4) tarkat maantieteelliset alueet, joilla toimintaa harjoitetaan; sekä

5) toiminnan aloitusaika ja kesto.

Hakemus on jätettävä vähintään kuusi kuukautta ennen toiminnan suunniteltua alkamisajankohtaa kauppa- ja teollisuusministeriölle.

Helsingissä 2 päivänä joulukuuta 2004

Ulkoasiainministerin sijainen
Pääministeri *Matti Vanhanen*

3 §

Suomen talousvyöhykkeestä annetun lain 8 §:n 1 momentin mukaisesta ilmoituksesta on käytävä ilmi:

1) tutkimusta harjoittavan tai jos tutkimusta harjoittavia on useampia, kunkin nimi tai toiminimi, kotikunta tai kotipaikka ja kansalaisuus;

2) tutkimuksen toimeenpaneva laitos, sen johtaja ja tutkimusta johtava henkilö;

3) selvitys tutkimuksen luonteesta ja tavoitteista;

4) selvitys käytettävistä menetelmistä ja välineistä, mukaan luettuina aluksen nimi, kantavuus, tyyppi ja luokka sekä selvitys tutkimuslaitteistosta;

5) tarkat maantieteelliset alueet, joilla tutkimus tehdään;

6) tutkimusalueen suunniteltu saapumispäivä ja lopullinen lähtöpäivä tai laitteiden asennus- ja purkamispäivä; sekä

7) selvitys siitä, missä määrin katsotaan, että suomalaisten tutkimuslaitosten tulisi voida osallistua tutkimukseen tai olla siinä edustettuna.

Ilmoitus on tehtävä vähintään kuusi kuukautta ennen tutkimushankkeen suunniteltua alkamisajankohtaa kauppa- ja teollisuusministeriölle.

4 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2005.

Lähetystöneuvos Marja Lehto

N:o 1074

Valtioneuvoston asetus**aluksista aiheutuvan vesien pilaantumisen ehkäisemisestä annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 2 päivänä joulukuuta 2004

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty liikenne- ja viestintäministeriön esittelystä,

muutetaan aluksista aiheutuvan vesien pilaantumisen ehkäisemisestä 28 päivänä kesäkuuta 1993 annetun asetuksen (635/1993) 3 §:n 2 momentti, 18 § ja 21 §:n 2 momentti, sellaisena kuin niistä ovat 3 §:n 2 momentti ja 18 § asetuksessa 435/2000, seuraavasti:

3 §

Öljyn päästökielto

Öljyn tai öljypitoisen seoksen päästäminen veteen Suomen talousvyöhykkeellä ja suomalaisesta aluksesta myös Suomen vesialueen ja talousvyöhykkeen ulkopuolella on kielletty Marpol 73/78 -yleissopimuksessa määrätyn poikkeuksin.

18 §

Käymäläjäteveden päästäminen veteen aluksista

Käymäläjäteveden päästäminen veteen Suomen vesialueella ja talousvyöhykkeellä ja suomalaisesta aluksesta myös muualla on kielletty seuraavin poikkeuksin:

1) käsiteltyä käymäläjätevettä saa päästää suomalaisen aluksen osalta laivavarusteista annetun asetuksen (925/1998) ja muun Euroopan unionin jäsenvaltion lipun alla purjehtivan aluksen osalta laivavarusteista annetun neuvoston direktiivin 96/98/EY mukaisesti hyväksytyin sekä muun vieraan valtion

lipun alla purjehtivan aluksen osalta aluksen lippuvaltion hallinnon hyväksymän käymäläjäteveden käsittelylaitteiston kautta;

2) käsiteltyä käymäläjätevettä saa päästää vähintään 4 meripeninkulman etäisyydellä lähimmästä maasta sellaisen merenkulkulaitoksen hyväksymän tai ulkomaisen aluksen osalta sen lippuvaltion hallinnon hyväksymän laitteiston kautta, joka hienontaa ja desinfioi käymäläjäteveden; sekä

3) käymäläjätevettä, jota ei ole käsitelty, saa päästää yli 12 meripeninkulman etäisyydellä lähimmästä maasta siten, että varastoitua käymäläjätevettä ei päästetä veteen kerralla, vaan kohtuullisella nopeudella aluksen nopeuden ollessa vähintään 4 solmua.

21 §

Kiinteän jätteen poistaminen veteen

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, saadaan alukselta Suomen talousvyöhykkeellä ja suomalaiselta alukselta myös Suomen vesialueen ja talousvyöhykkeen ulkopuolella poistaa veteen ruokajätteitä niin etäällä lähimmästä maasta kuin mahdollista,

kuitenkin vähintään 12 meripeninkulman
etäisyydellä lähimmästä maasta.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä
helmikuuta 2005.

Helsingissä 2 päivänä joulukuuta 2004

Ministeri *Antti Kalliomäki*

Hallitusneuvos Sari Mäkelä

N:o 1075

Verohallituksen päätös**vuodelta 2005 toimitettavassa verotuksessa noudatettavista luontoisetujen laskenta-
perusteista**

Annettu Helsingissä 29 päivänä marraskuuta 2004

Verohallitus on 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/1992) 64 §:n ja 76 §:n sellaisena kuin se on laissa 1549/1995, nojalla määrännyt:

1 §
Kotimaassa ja ulkomailla työntantajalta saadut luontoisedut on arvioitava seuraavien perusteiden mukaan:

Asuntoetu ja sähkön käyttöoikeus

2 §
Asuntoedun ja siihen sisältyvän lämmityksen raha-arvot ovat keskuslämmitysasunnoissa seuraavat:

a) Pääkaupunkiseutu, (Helsinki, Espoo, Kauniainen, Vantaa) edun arvo

Asunto valmistunut:	Edun arvo euro/kk
ennen vuotta 1961	121,00 € + 7,61 € neliömetriltä
vuosina 1961–1983	105,00 € + 6,35 € neliömetriltä
vuonna 1984 tai myöhemmin	110,00 € + 7,00 € neliömetriltä

b) Muu Suomi, edun arvo

Asunto valmistunut:	Edun arvo euro/kk
ennen vuotta 1984	74,00 € + 4,78 € neliömetriltä
vuosina 1984—1991	78,00 € + 5,41 € neliömetriltä
vuonna 1992 tai myöhemmin	82,00 € + 6,51 € neliömetriltä

Laissa aravavuokra-asuntojen ja arava-vuokratalojen käytöstä, luovutuksesta ja omaksilunastamisesta (1190/93) tarkoitettujen asuntojen luontoisetuarvo on 1 momentista poiketen enintään asunnosta perittävän vuokran määrä.

Tuloverolain (1549/95) 76 §:n 5 kohdassa tarkoitetun ulkomailla saadun asuntoedun arvo on asunnon käypä vuokra, kuitenkin enintään 50 prosenttia 1 momentin mukaisesta pääkaupunkiseudulla sijaitsevan vuonna 1984 tai myöhemmin valmistuneen asunnon luontoisetuarvosta.

3 §

Asunnon valmistumisvuotena pidetään rakennuksen valmistumisvuotta. Jos rakennus on kokonaisuudessaan peruskorjattu, valmistumisvuotena pidetään rakennuksen korjausvuotta.

4 §

Jos palkansaaja vastaa itse lämmityskustannuksista keskuslämmitysasunnossa, 2 §:ssä tarkoitettua edun arvoa vähennetään 1,05 € neliömetriltä kuukaudessa.

5 §

Asuntoedun ja siihen sisältyvän lämmityksen raha-arvo uunilämmitysasunnossa on 3,18 € neliömetriltä kuukaudessa. Jos palkansaaja vastaa itse lämmityskustannuksista, edun arvo on 2,17 € neliömetriltä kuukaudessa.

6 §

Asuntoetuun liittyvän rajoittamattoman sähkönkäyttöoikeuden arvo on 0,47 € neliömetriltä kuukaudessa. Edun arvo ei sisällä asunnon lämmitystä sähköllä.

Sähkölämmitteinen asunto rinnastetaan asuntoedun arvoa määrättäessä keskuslämmitysasuntoon.

7 §

Asuntoedun raha-arvo yhteishuoneessa lämpöineen ja valoineen on keskuslämmityshuoneessa 89,00 € kuukaudessa. Uunilämmityshuoneessa edun raha-arvo on 31,00 € kuukaudessa.

8 §

Asuntoedun raha-arvoa laskettaessa luetaan asunnon pinta-alaan varsinaiset asuinhuoneet ja palkansaajan tai hänen perheensä asumiseen liittyvät rakennustilat kuten sauna, uima-allas ja askartelutilat. Autotallia ei lueta asunnon pinta-alaan.

Ennen vuotta 1961 valmistuneessa asunnossa luetaan asunnon pinta-alaan asuntoedun raha-arvoa laskettaessa 150 neliömetriä ylitävältä osalta puolet 1 momentissa tarkoitetuista tiloista.

9 §

Jos asuntojen vuokratason on todettu kunnassa olevan edellä 2 §:n 1 momentissa tarkoitettuja asuntoedun arvoja alhaisemman, voidaan näitä arvoja yleisesti kunnassa alentaa, kuitenkin enintään 20 prosentilla.

Vastaavasti voidaan edellä 2 §:n 1 momentissa tarkoitettuja asuntoedun arvoja tai niiden tämän pykälän 1 momentin mukaisesti muutettuja arvoja alentaa asunnon kunnassa olevan sijaintipaikan perusteella, kuitenkin enintään 20 prosentilla.

Autotallietu

10 §

Lämmitetyn autotallin tai hallipaikan raha-arvo on pääkaupunkiseudulla 57,00 € ja muun Suomen alueella 36,00 € kuukaudessa. Kylmän autotallin tai hallipaikan raha-arvo on pääkaupunkiseudulla 36,00 € ja muun Suomen alueella 29,00 € kuukaudessa.

Ravintoetu

11 §

Ravintoedun arvo on 4,80 € ateriala kohden, jos edun hankkimisesta työnantajalle aiheutuneiden välittömien kustannusten ja näiden kustannusten arvonlisäveron määrä on vähintään 4,80 € ja enintään 8,00 €. Jos tämä määrä alittaa 4,80 € tai ylittää 8,00 €, edun arvona pidetään välittömien kustannusten ja näiden kustannusten arvonlisäveron määrää.

12 §

Välittömiä kustannuksia ovat aterian valmistuksessa käytetyt raaka-aineet sekä aterian valmistus- ja tarjoilupalkat sosiaalikulunnuk-

sineen. Jos työnantaja on sopinut ruokailupaikan kanssa työpaikkaruokailun järjestämisestä (sopimusruokailu), välittöminä kustannuksina pidetään työnantajan aterialta ruokailupaikalle suorittamaa määrää.

Välittöminä kustannuksina ei pidetä aterian kuljettamisesta ruokailupaikalle aiheutuneita kustannuksia.

Palkansaajan työnantajalle aterialta suoritamaa korvausta ei oteta huomioon välittömien kustannusten määrää laskettaessa, vaan se vähennetään ravintoedun raha-arvosta.

13 §

Sairaalan, koulun, päiväkodin tai muun vastaavan laitoksen henkilökuntaan kuuluvan laitosten ruokailun yhteydessä saaman ravintoedun raha-arvona pidetään 3,60 € aterialta kohden. Koulun, päiväkodin tai vastaavan laitoksen henkilökunnan oppilaiden tai hoidettavien ruokailun valvonnan yhteydessä saaman ravintoedun arvo on 2,88 € aterialta kohden.

Hotelli- ja ravintola-alan henkilökunnan ja lentohenkilöstön lennon aikana saaman ravintoedun raha-arvona pidetään 4,08 € aterialta kohden

14 §

Enintään 8,00 euron nimellisarvoisen, muun kuin sopimusruokailuun liittyvän ruokailulipukkeen muodossa tai muuta vastaavaa maksutapaa käyttäen järjestetyn edun arvo on 75 % ruokailulipukkeen nimellisarvosta, kuitenkin vähintään 4,80 €. Nimellisarvoltaan yli 8,00 euron ruokailulipuke arvostetaan nimellisarvoonsa.

Ruokailulipukkeen arvostaminen 1 momentin mukaisesti 75 prosenttiin nimellisarvostaan edellyttää, että sitä voidaan käyttää ainoastaan ateriointiin eikä sitä vastaan saa rahaa, elintarvikkeita tai muita hyödykkeitä. Muussa tapauksessa lipuke arvostetaan nimellisarvoonsa. Palkansaajalle voidaan antaa edellä mainitulla tavalla arvostettuna vain yksi lipuke sellaista tosiasiallista kotimaan työssäolopäivää kohden, jona työpaikkaruokailua vastaavaa aterialta ei ole työnantajan toimesta muulla tavoin järjestetty.

Täysihoitoetu

15 §

Asunnon, ravinnon, valon ja lämmön sisältävän edun arvo on 364,00 € kuukaudessa yhdessä huoneessa sekä 350,00 € kuukaudessa yhteishuoneessa.

16 §

Merimiespalveluksessa olevan henkilön merimiehenä saaman luontoisedun raha-arvo on 9,60 € päivää kohden tai enintään 216,00 € kuukaudessa.

Autoetu

17 §

Jos palkansaaja tai hänen perheensä käyttää yksityisajoihin työnantajan henkilö- tai pakettiautoa, verovelvollisen saama etu katsotaan autoeduksi. Autoedun arvo vahvistetaan auton rekisteriotteeseen merkityn käyttöönottovuoden perusteella eri ikäryhmissä seuraavasti:

a) Ikäryhmä A (vuosina 2003—2005 käyttöönotetut autot)

Vapaa autoetu:

Edun arvo kuukaudessa on 1,4 % auton uushankintahinnasta lisätynä 250,00 eurolla tai 16 sentillä kilometriltä.

Auton käyttöetu:

Edun arvo kuukaudessa on 1,4 % auton uushankintahinnasta lisätynä 90,00 eurolla tai 6 sentillä kilometriltä.

b) Ikäryhmä B (vuosina 1992—2002 käyttöönotetut autot)

Vapaa autoetu:

Edun arvo kuukaudessa on 1,2 % auton uushankintahinnasta lisätynä 260,00 eurolla tai 17 sentillä kilometriltä.

Auton käyttöetu:

Edun arvo kuukaudessa on 1,2 % auton uushankintahinnasta lisätynä 100,00 eurolla tai 7 sentillä kilometriltä.

c) Ikäryhmä C, (ennen vuotta 1992 käyttöön otetut autot)

	Kuukausi- kohtainen arvo euroa/kk	Ajopäiväkirjan tai muun verovelvollisen tai veroviranomaisen esittämän luotettavan selvityksen perusteella määräytyvä arvo perusarvo + kilometrikohtainen arvo euroa/km	
		perusarvo euroa/kk	+ kilometrikohtainen arvo euroa/km
I autoluokka, moottorin iskutilavuus enintään 1600 cm ³			
— vapaa autoetu	448,00	128,00	0,21
— auton käyttöetu	254,00	128,00	0,08
II autoluokka, moottorin iskutilavuus enintään 2000 cm ³			
— vapaa autoetu	575,00	195,00	0,25
— auton käyttöetu	360,00	195,00	0,11
III autoluokka, moottorin iskutilavuus yli 2000 cm ³			
— vapaa autoetu	704,00	249,00	0,30
— auton käyttöetu	444,00	249,00	0,13

Kilometrikohtaisen arvon käyttäminen edellyttää ajopäiväkirjaa tai muuta luotettavaa selvitystä autolla ajetuista kilometrimääristä. Verotusta toimitettaessa autoedun arvoa voidaan korottaa, jos on ilmeistä, että autolla vuoden aikana ajettujen yksityisajojen määrä ylittää 18 000 kilometriä.

Jos työntekijän luontoisetuauto hänen työnsä vuoksi vaihtuu kuukauden aikana useita kertoja, perusarvo lasketaan sen auton mukaan, joka hänellä on ollut käytössään suurimman osan kuukaudesta.

Ulkomailla saatu autoetu kuuluu ikäryhmään C.

18 §

Ikäryhmissä A ja B perusarvolla tarkoitetaan auton uushankintahinnasta laskettua prosenttiosuutta.

Uushankintahinnalla tarkoitetaan automallin maahantuojan tai sen puuttuessa tukku-kaupan ilmoittamaa auton käyttöönotto-kuukauden alussa voimassa ollutta automallin yleistä suositushintaa vähennettynä 3 400,00 eurolla. Tästä hinnasta lasketaan 17 §:ssä mainittu prosentti. Saatu arvo pyöristetään lähinnä alempaan 10 euroon.

19 §

Jos luontoisetuautolla ajettujen työajojen määrä on kalenterivuoden aikana yli 30 000

kilometriä, tai työntekijä joutuu vaihtamaan luontoisetuautoa 17 §:n 3 momentissa tarkoitettulla tavalla, edun perusarvo on 80 prosenttia edellä 17 ja 18 §:ssä tarkoitettusta perusarvosta.

20 §

Ikäryhmissä A ja B autoon hankitut lisävarusteet autopuhelinta ja tavanomaisia talvipyöriä lukuun ottamatta otetaan huomioon autoedun arvoa määrättäessä. Autopuhelimen arvona käytetään matkapuhelinedun arvoa.

Lisävarusteiden arvo lisätään auton uushankintahintaan siltä osin kuin niiden arvo ylittää 850,00 €. Jos työnantajan lisävarusteista saama alennus ylittää tavanomaisen käteis- tms. alennuksen, lisävarusteiden arvona käytetään niiden yleistä suositushintaa.

21 §

Ikäryhmään C kuuluvien autojen luokka määräytyy yksinomaan moottorin iskutilavuuden perusteella.

22 §

Vapaa autoetu on kysymyksessä, kun työnantaja suorittaa autosta johtuvat kustannukset. Auton käyttöetu on kysymyksessä, kun palkansaaja suorittaa itse ainakin auton polttoainekulut.

Palkansaajan auton kustannuksista työnan-

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 1075

tajalle suorittama korvaus vähennetään vapaan autoedun tai auton käyttöedun rahavasta.

23 §

Autoetua vahvistettaessa luetaan yksityisajoihin myös auton käyttäminen asunnon ja työpaikan välisiin matkoihin.

24 §

Autoedun raha-arvoa on korotettava 380,00 eurolla kuukaudessa tai 25 sentillä kilometriä kohden, jos auton kuljettamisesta huolehtii työnantajan palkkaama kuljettaja.

25 §

Edellä 17 §:ssä tarkoitettu ajopäiväkirjasta on käytävä ilmi autolla verovuonna päivittäin ajettu kilometrimäärä.

Autolla ajetuista työajoista on ajopäiväkirjaan merkittävä päivittäin seuraavat tiedot:

- ajon alkamis- ja päättymisajankohta,
- ajon alkamis- ja päättymispaikka sekä tarvittaessa ajoreitti,
- matkamittarin lukema ajon alkaessa ja päättyessä,
- matkan pituus,
- ajon tarkoitus ja
- auton käyttäjä.

Helsingissä 29 päivänä marraskuuta 2004

Pääjohtaja *Jukka Tammi*

Puhelinetu

26 §

Työnantajan palkansaajan kotiin kustantamasta puhelimesta muodostuvan puhelinedun raha-arvo on 20,00 euroa kuukaudessa. Edun arvo kattaa puheluista aiheutuneet kustannukset.

Työnantajan palkansaajalle kustantaman matkapuhelimen luontoisetuarvo on 20,00 euroa kuukaudessa. Edun arvo kattaa puheluista ja tekstiviesteistä aiheutuneet kustannukset.

Käyvän arvon soveltaminen

27 §

Sellaisen edun raha-arvona, jonka käypä hinta ilmeisesti on tämän päätöksen mukaista raha-arvoa alhaisempi tai jota edellä ei ole mainittu, on pidettävä sen käypää arvoa.

Voimaantulo

28 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2005 ja sitä sovelletaan toimitettaessa ennakonpidätystä vuonna 2005 ja vuodelta 2005 toimitettavassa verotuksessa.

Ylitarkastaja *Merja Hartikka-Simula*

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 1058—1075, 5 arkkia